

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S. X.B.**, v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. M. J., advokátom so sídlom vo V., proti žalovanej **V. A.**, bývajúcej vo V., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. M. K., advokátom so sídlom vo V., **o vypratanie nebytových priestorov**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 4 C 90/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 8. septembra 2010 sp.zn. 3 Co 68/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 62,70 Eur na účet JUDr. M. J., vedený v S. a.s., pobočka V., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom z 8. apríla 2010 č. k. 4 C 90/2008-165 uložil žalovanej povinnosť vypratať spoločné priestory a zariadenie domu vyznačené na náčrtku o celkovej výmere podlahovej plochy X. m², pozostávajúce z predajne o výmere X. m² a skladu o výmere X. m², nachádzajúce sa na prízemí obytného domu súpisného čísla X. na ulici M., na pozemku parc. č. X. - zastavané plochy o výmere X. m², zapísané na LV č. X., v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 199,58 eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia 907,76 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia vo veci samej uviedol, že žaloba bola podaná dôvodne a na to povolanou osobou. Vychádzal zo zistenia, že žalobca platne vypovedal zmluvu o nájme nebytových priestorov, ktoré ale žalovaná dobrovoľne nevypratala. Predmetné nebytové priestory nie sú síce vo vlastníctve žalobcu, ale v podielovom

spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov v domu, zhromaždenie vlastníkov bytov ale „delegovalo“ svoje právo domáhať sa ich vypratania na žalobcu.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Prešove rozsudkom z 8. septembra 2010 sp.zn. 3 Co 68/2010 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a o trovách rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom na zdôraznenie jeho správnosti pripojil ďalšie dôvody. Osobitne sa v odôvodnení vyjadril i k jednotlivým odvolacím námietkam žalovanej, pričom dospel k záveru, že tieto námietky sú neopodstatnené.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalovaná. Navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa žalovanej sa súd náležite nevyporiadal s jej námietkami, nevykonal ňou navrhované dôkazy na odstránenie pochybností v zistenom skutkovom stave, nevyjadril sa k listinnému dôkazu (petícii k zachovaniu predajne podpísanú vlastníkami bytov), čím jej odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žalovaná ďalej poukázala na to, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie „potvrdil“. Zároveň žiadal žalovanú zaviazať k náhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom. Bez nariadenia dovolacieho pojednávania, keďže jeho nariadenie nepovažoval za potrebné (§ 243a ods. 1 O.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie žalovanej treba odmietnuť, pretože nie je prípustné.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože

po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Keďže v preskúmvanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom vo výroku svojho rozhodnutia nevyslovil prípustnosť dovolania, ani nebolo potvrdené rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4, a vo veci samej dosiaľ nebolo dovolacím súdom vydané rozhodnutie, ktoré by bolo pre odvolací súd záväzné, je nesporné, že prípustnosť dovolania žalovanej z ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. vyvodit' nemožno.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s ohľadom na námietky žalovanej uvedené v dovolaní osobitne zameril na otázku, či konanie nie je postihnuté vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p.

Dôvodom, zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p.

významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Podľa názoru dovolacieho súdu v posudzovanej veci konanie pred odvolacím súdom nebolo takouto vadou postihnuté.

Pokiaľ dovolateľka namieta, že odvolací súd jej odňal možnosť konať pred súdom tým, že nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry platí, že takýto postup súdu nemožno zásadne považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Účastníci sú totiž povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov (§ 120 ods. 1 veta prvá a § 125 veta prvá O.s.p.). O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov (ale aj tých, ktoré navrhnuté neboli) budú vykonané, rozhoduje však súd. Z uvedeného je zrejme, že Občiansky súdny poriadok účastníkovi konania priznáva právo vykonanie určitého dôkazu navrhnúť. Toto procesné oprávnenie dovolateľka v danej veci aj využila (nebolo jej odňaté). Rozhodnutie o tom, či navrhnutý dôkaz bude vykonaný Občiansky súdny poriadok ponecháva súdu. Odvolací súd preto svojim postupom dovolateľku nevytlúčil z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré jej Občiansky súdny poriadok priznáva.

V posudzovanej veci nejde ani o prípad, kedy by odvolací súd (súd prvého stupňa) nevykonal žiaden účastníkmi navrhnutý dôkaz. Preto nemožno hovoriť o odňatí možnosti konať pred súdom.

V súvislosti s dovolacou námietkou žalovanej, že sa odvolací súd náležite nevyporiadal s jej námietkami, poukazuje dovolací súd na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorého : "Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci

význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní". Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatoval i správnosť dôvodov prvostupňového rozhodnutia. Vyjadril sa i k jednotlivým námietkam žalovanej, a to podľa dovolacieho súdu i nad rámec ustanovený § 157 ods. 2 a § 219 ods. 2 O.s.p. a citovaného uznesenia Ústavného súdu.

Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Preto ani v tejto súvislosti nemožno hovoriť o odňatí možnosti konať pred súdom.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až e/ a g/ § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Dovolateľkou namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je síce prípustným dovolacím dôvodom, samotný tento dôvod ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). V dovolacom konaní žalobcovi vznikli trovy v súvislosti s odmenou za právne služby poskytnuté advokátom. Odmena za jeden úkon právnej služby

činí sumu 55,49 Eur, pričom patrí za jeden úkon právnej služby a to písomné vyjadrenie k dovolaniu z 13. decembra 2010 (§ 11 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a jeden krát režijný paušál v rozsahu jednej stotiny výpočtového základu za úkon právnej služby (§ 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky) v sume 7,21 Eur. Dovolací súd v zhode s doterajšou praxou (porovnaj napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. februára 2008 sp. zn. 2 Cdo 236/2007, z 13. októbra 2008 sp. zn. 3 Cdo 196/2008) vzal zreteľ na to, že právny zástupca žalobcu zastupoval tohto účastníka už v konaní pred oboma súdmi nižšieho stupňa, a preto pri rozhodovaní o výške trov právneho zastúpenia nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia aj za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom. Celkove vznikli žalobcovi trovy v sume 62,70 Eur, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť na účet advokáta žalobcu (§ 149 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. marca 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Bc. Patrícia Špacírová